

Bakonyi Erzsébet

Angyal mélyvörösben

Útra készen állt az Angyal. Magára öltötte ruháját, és mielőtt elindult a nagy útra, végigmérte magát még egyszer a tükörben. Ezúttal nem a távolságra gondolt, hanem a bátorságára, mert nem kis bátorság kell ahhoz, hogy egy nő 50 éves fejjel mélyvörös nehézselyemből készült angyalruhát öltson magára, kiegészítve hozzáillő szárnyakkal, hogy élete első igazi farsangi bálján vegyen részt! Nem a velencei vagy a riói karneválra kell gondolni, hanem egy egyszerű alapítványi bálra, ahol a betegek az orvosokkal és az ápolókkal együtt évente egy alkalommal összejönnek szórakozni. A tombolasorsoláson összejött pénzből ilyenkor valamiféle segédeszközt vásárolnak. A rendezők ez évben kitalálták, talán a maguk vigasztalására, hogy lehetőleg jelmezben érkezzenek a bálozók. Legalább lesz ok a humorizálásra, és nem kell egymás búskomor tekintetébe belesüppedni. Nóra, a nálánál két évvel fiatalabb barátnője unszolására ment bele a bolondos ötletbe. Meg kellett tennie, hiszen csak tőle tud kölcsönkérni, ha családi háztartása összeomlik. Manapság ez mindennapos nála. A barátnője, Zita sem áll sokkal jobban nála. Egyetemista lányát ő is egyedül neveli. Vállalkozása sem hoz nyereséget, a családi öröksége, az eladott balatoni nyaraló ára jelent neki pillanatnyi anyagi fellélegzést. Az éveken keresztül tartó spórolás gúzsba kötötte a lelkét, az örlő évek aránytalanul meggyűrtek testét, nem tud ellazulni, felszabadult lenni. Most 50 felé közeledve, utolsó nekirugaszkodásként nyilallt belé az internet által nyújtott nagy ötlet, az ismerkedés. Ő is kipróbálta. Egyszerre több ismerősre talált a hálón. Külföldi, fővárosi, vidéki, sanyarú sorsára panaszkodó, házasságban élő nő férfii és nőtlen egyaránt. A férfiak fényképet is küldtek, de ő nem küldött egyiknek sem. Néhány férfi, többórás utazást vállalva felkereste, virággal, ajándékkal. Aztán még néhányszor felhívták, és elmaradtak. Most ismét van egy új ismerős a láthatáron. Csinos férfi, jó alakú, kisportolt testű, három-négy évvel idősebb nála. Külföldön üdült a családjával három hétig, s úgy ígérte, hogy a hétvégén eljön Zitához, s elmegy vele a farsangi bálba. Természetesen hoz magával álarcot, és Zita házában találkoznak a bál előtt. Ezen a találkozón vesz részt Nóra is. Ilyen búskomor angyalt még nem látott a világ! - állapította meg magáról a tükör előtt. A barátnője kigyóbúvívolónak öltözik. Mindketten a turkálóban vették maguknak az alkalmi

ruhát, a kellékeket házilagosan állították össze. Nóra úgy érezte, rá kell hangolódnia szerepére, belebújít a ruhába, kifestette szemhéját, szemöldökét, sötétvörös árnyalatú púdert ecsetelt az arcára. Kazettái között matatott, sem teste, sem lelke nem kívánta a karneváli hangulatot. A Kék Duna keringő dallamai szólaltak meg a magnóból. Le-föl járt az előszobában. Csak a fiam be ne toppanjon! - mormogta magában, mert rögvest azt hinné, hogy megbolondultam. Amikor újra a tükör elé ért, hangosan mondani kezdte azt a versikét, amit arra az esetre talált ki, hogyha felkéri egy álarcos lovag, az alkalomhoz illően tudjon válaszolni:

*Éji vándor röpke árnya,
jösz-e hozzám
találkára?
Hangod vágyom én.*

*Jöjjön a fény, repítsen az éj!
Mennyei óceánon angyalok
hínték szét
szavaid
szelíd
énekét."*

Úgy gondolta, ez méltó válasz lesz a felkérésre. A strassz kövektől csillogó fekete maszkot szeme elé tette. Ő sem ismert magára. Elkomorult az arca, hiába szólt a háttérben a táncra hangoló zene. Csípőre tette a kezét, kihúzta magát. Megfeszült derékka, farkasszemet nézett a tükörből rátekinthető idegenre, a mélyvörösbe öltözött angyalra.

„Nekem magával az Istennel kell ma találkoznom, s nem egy éji vándorral, egy földi halandóval, mert rajtam már csak az Isten segíthet!" - kiáltotta hangosan. „Nézz rám, Isten! Nézz meg jól! Nézd meg ezt a nyomorúságot, ami körülvesz. Azt nem mondom, hogy kilátástalanságot, mert a kilátástalanság küszöbét már átléptem rég! Gyere be a konyhába. Ha enni kérsz, nem tudlak megkínálni, mert a hűtőszekrény üres. Hideg vizet nem tudsz inni, mert rossz a csap, és el van zárva. Tudod milyen sokba kerül egy csaptelep? De van néhány szem krumpoli a szekrényben. Megsütni nem tudod, mert két éve rossz a gázsütő. Ha WC-re akarsz menni, vigyél a fürdőszobából vi-

zet, mert nem működik a víztartály. Tévé sem tudsz nézni, mert túl rózsaszínben mutatja a világot. A másik tévével a gyerekek szobájában ne is próbálkozz! Füstöl, durrog, ha bekapcsolod. Azt tudod, hogy a fiam katona, és ha hétvégén kimenőt kap, az első szava az, hogy mi a kaja? A második meg, hogy szia. Munkanélküliként vonult be a seregbe. Előtte egy multi cégnél dolgozott, naponta három órát töltött utazással. Fél év kellett ahhoz, hogy megkapja azokat a rohadt papírokat a munkanélküli segélyéhez. A lányom 20 éves. Dolgozik, de pénzt alig keres. A szegénység nem jár egyedül. A nyomor a betegség édestestvére. Műtetre kellett mennem, s ehhez pénz kell, tudod! A barátnőmtől kellett ismét kölcsönkémem, lestül a bőr a képemről, mert még mindig tartozom. Sajnos, rajtad kívül nincs kinek panaszkodnom. Nem hallgat meg a kutya sem! Ha kimegyek az utcára, mások panaszait hallgatom. Hogy lehet ilyen szerencsétlen ez a város?! Hu, de elment az idő!"

A falióra 4 órát mutatott. Magára kapta hosszú szövetkabátját, és indult a barátnőjéhez. Úgy beszéltek meg, hogy jelmezben fogadják az ismeretlen lovagot. Bizott benne, hogy a kígyóbüvölőnek öltöző Zita a messziről érkező férfit elbűvöli, mire beérek a bálba. Izgatottan fogadta a barátnő. Most szolt ide mobilon, negyed óra múlva itt lesz! Addig teszek fél kávét. Röpke fél óránk lesz a beszélgetésre, s indulnunk kell a bálba - magyarázta kapkodva.

- Jól van, én majd megkínállak benneteket a kávéval, és tévézgetek, amíg ti élvezitek a találkozás örömét. Ha úgy látom, hogy a terhetekre vagyok, kibontom szárnyaimat és hazarepülök.

Hosszan berregett a kapucsengő. Zita kiszaladt ajtót nyitni. Nóra a nappali bejáratánál maradt. A pesti férfi szemmel láthatóan meglepődött, kényszeredetten vigyorgott az álarca mögött. Visszafogottan indult közöttük a beszélgetés, váratlan, kipukkanó nevetéssel tűzdelve. Üdítő, kávé, szendvics került az asztalra. A fehér, hosszú szárú rózsákat Nóra vázába helyezte, majd félrevonult tévét nézni. A férfi bevonult átöltözni a fürdőszobába, hogy varázsló képében jelenjen meg a hölgyek előtt, és bálba vigye őket. Hosszú ruhájukat felemelve, óvatosan lépdeltek le a lépcsőn. Kinyílt előttük az ezüstmetál színű Ford ajtaja. Bekapcsolták a biztonsági öveket. Megszólalt a férfi mobiltelefonja. Arca gondterhelte vált.

- Mi történt? - kérdezte a Varázslót a Kígyóbüvölő.

- A barátom telefonált, anyám infarktussal kórházba került, azonnal vissza kell utaznom Pestre...

Czene Csaba

Karácsonykor

Kifakult
tél volt,
zord, reménytelen.

A fagy karmai között
az idő
permete
szitált.

Üres markát
mutatta
a tél,
megszázszorozta kínjaim.

Karácsonykor
rebbenő palástjával
betakart
egy angyal
és puha ujjával játszott
lelkem
húrjain...